

SANDELL-BERG, LINA

**Julkärfven : Bilderb. f små barn / Med text af
L. S.**

Stockholm : Ev. fost.-stift.
1874

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

BERG, c. w., J. Sandell

Udöns,
Barns,
(Pon)

4

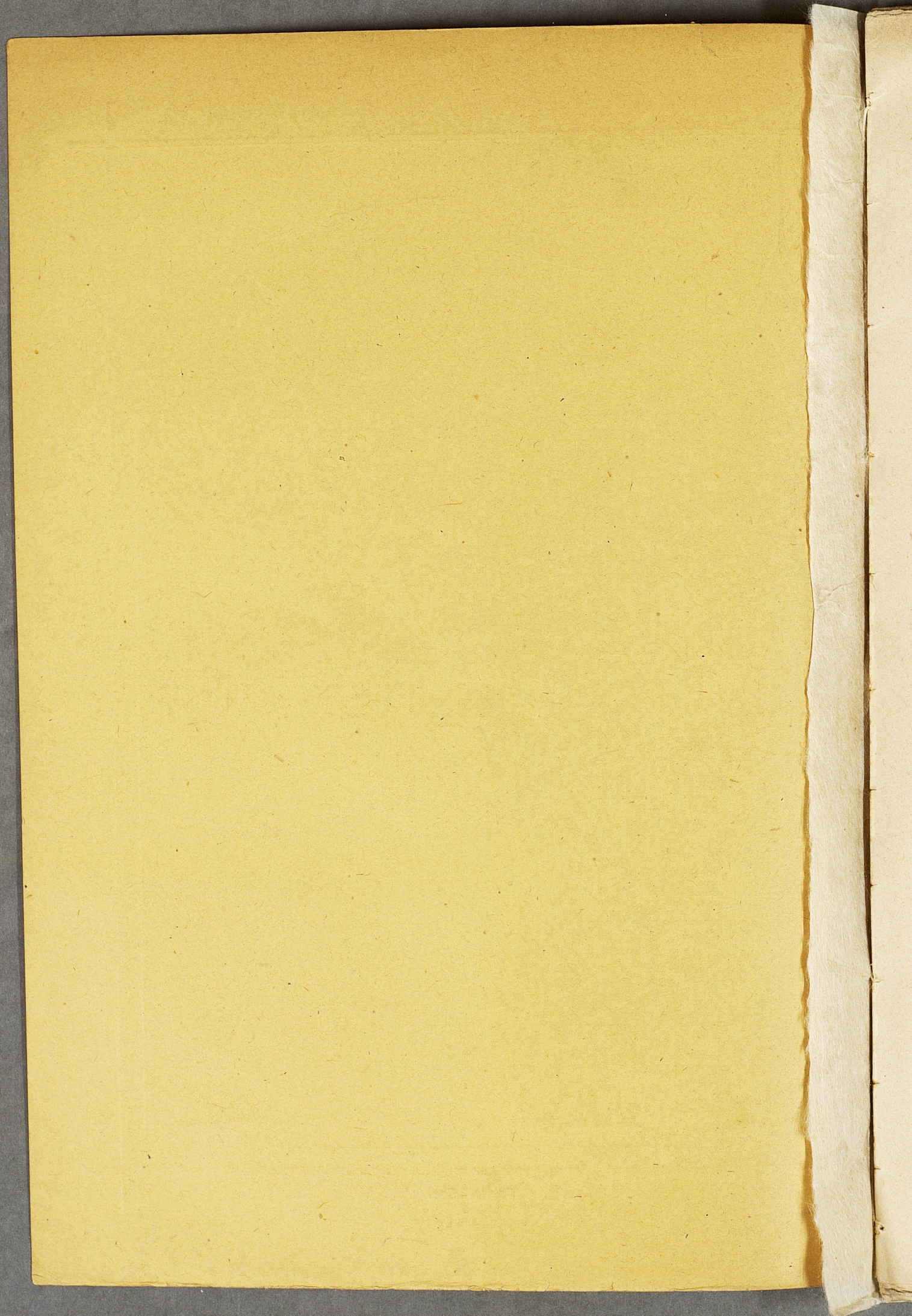
UDÖNS BARNS (Pon)

STOCKHOLM, EVANG. FOSTERLANDS-STIFTELSENS FÖRLAG.

Pris: 75 öre.

1874

JULKÄRFVEN.

BILDERBOK FÖR SMÅ BARN

MED TEXT

AF

T. S. [C. W. Berg, f. Landell]

STOCKHOLM,
EVANG. FOSTERLANDS-STIFTELSENS FÖRLAG.

Julkärfven.

*Käre små fåglar, I hafven ej lada,
Likväl försörjer er Herren vår Gud.
Medan I qvittren derute så glada,
Fån I er föda hvar dag på hans bud.*

*Nu är dock julen förhanden, och gerna
Resa åt er vi ock julkärfven opp,
Medan vi sjunga om Bethlehems stjerna,
Jesus, vår salighetsgrund och vårt hopp.*

*Ack att vi alla, som undfått den gåfoan,
Toge i hjertat emot den också,
O, hur välsignelsen skulle från ofvan
Flöda hitner öfver stora och små.*

Den missnöjde gossen.

»God natt, min lille Fredrik, nu
Är tid för dig att gå till hvila!
Se, klockan är ju öfver sju,
Hur hastigt qvällens timmar ila!

Den kära solen sjunker ner
Så sakta, Fredrik, bakom skogen,
Men nästa morgon än hon ler
Från östra bergen lika trogen.

Lägg bort din vackra bilderbok,
I morgon får du henne åter,
Men Fredrik — hvilken liten tok —
Är det väl möjligt, att du gråter?

Re'n sofver syster Emma sött
Med lilla handen under kinden,
Af dagens sorg och fröjder trött,
Fast båda flögo bort med vinden.

Re'n tystnar fågelns lofsångsljud,
Och blomman sluter till sitt öga,
Kom, Fredrik, låt oss tacka Gud,
Hvars öga vakar i det höga.

Kom låt oss bedja, att Han må
Alltjemt oss följa och beskydda,
Och låta sina änglar slå
En säker borg omkring vår hydda.

Hur ljuft att få till Honom gå
Och såsom till en Fader tala,
Han lofvat bära sjelf de små,
Ja, lära, leda och hugsvala.»

Men Fredrik lyssnar nu ej till
Det hulda, varma modersordet.
Han ropar envist sitt: »jag vill»,
Och slår små händerna i bordet.

Och griffeltaflan, nyss så kär,
En gåfva se'n den flydda julen,
I många bitar ligger der,
Och Fredrik står så styf och mulen.

»Jag vill ej lägga mig — jag vill,
Jag vill — jag vill» — han höres stamma,
»Jag vill, att klockan stode still,
Jag vill ej — nej, jag vill ej, mamma!»

Hur mörk och missnöjd står han der —
Men, unge läsare, besinna,
Om *du* — *du sjelf* den gossen är,
Som här din bild skall återfinna!

Kanhända att din moder huld
Med smärta denna uppsyn känner,
Besinna då i dag din skuld
Emot den ömmaste af vänner.

O, bed då Herren Gud om nåd
Att ej bete dig mer så illa,
Men följa uti allt hans råd
Och lyda jemväl i det lilla.

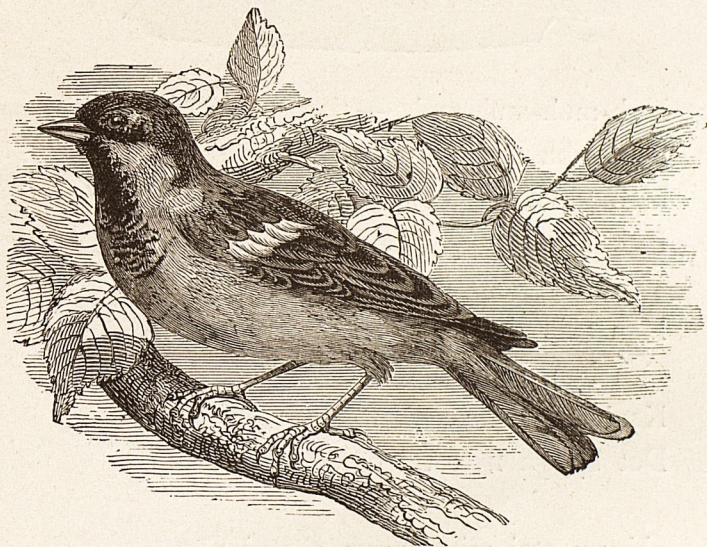
Det stulna fågelboet.

»Ack», klagar lilla fågeln der,
»Hvem stal mitt varma näste här?
Med omsorg stor och mycken flit
Hvart litet strå jag förde dit.

När våren kom och solen sken,
Jag hoppade från gren till gren,
Tills högt i trädets gröna topp
Mitt lilla hus jag timrat opp.

Och fem små ägg jag gömde glad
I vänlig bädd af mjuka blad,
Men ack, när nyss jag vände hem,
De voro borta, alla fem!

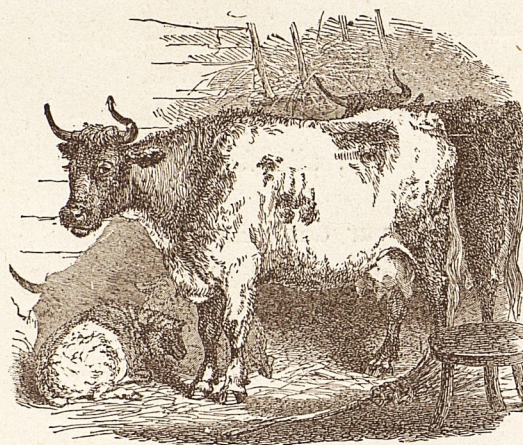
Och borta var det hela bo,
Der nyss jag satt i ljuflig ro
Och drömde sommarnatten om,
Tills dagen log och ropte: »Kom!

Kom, sjung din visa än en gång!»
Och munter klingade min sång,
Och glad jag fann det korn alltjemt,
Som för hvar dag var mig bestämdt.

Men nu — nu är det allt förbi,
Hvad smärta ligger ej deri!
Hvem hade hjerta, hvem, ack, hvem
Att sköfla lilla fågelns hem?»

»Muh-muh-muh-muh — ej var det jag»,
Så råmar kon. — »Nej, annat slag:
Jag gåfve gerna, lilla vän,
Ditt stulna bo åt dig igen!

Muh-muh-muh-muh — jag gåfve glad
De friska strån och fina blad
Man gifvit mig, om jag af dem
Fick bygga upp ditt lilla hem!

Men ack, det står ej i min makt,
Och han, som så det ödelagt,
Kanhända icke sjelf förmår
Det bygga nytt till nästa vår!»

»Hvem stal mitt varma näste? Säg,
Hvem fann till trädets topp sin väg?
Hvem hade hjerta, hvem, ack, hvem,
Att ta små äggen, alla fem?

»Vov, vov, vov, vov — jag var det ej»,
Den trogne Karo skäller. — »Nej,
Jag sköflar aldrig fridlyst bo,
Men vakar hellre för dess ro.

»Vov, vov, vov, vov, — om hem och gård
Jag håller gerna trogen vård;
Min röst sig höjer natt och dag
Mot tjuftar utaf alla slag.

O, skulle jag då sjelf bli tjuv?
Den tanken är mig föga ljuf!
Nej, lilla fågel, aldrig än
Man kallat mig en svekfull vän!»

Men stackars fågeln klagar dock
Alltfort bland lammens hvita flock:
»Hvem hade hjerta, hvem, ack, hvem,
Att ta små äggen, alla fem?»

»Mäh, mäh, mäh, mäh — ej skall bli spordt
Det jag en sådan gerning gjort,»
Så hviskar blygt det milda lam,
Som gladt på ängen hoppar fram.

»Mäh, mäh, mäh, mäh — jag har ej gull,
Men af min egen mjuka ull
Jag ville reda dig en bädd,
Med skogens bästa rosor klädd.»

»Hvem smög sig tyst i qvällens frid
Och tog — men utan manlig strid,
Den lilla fågelns gömda hem
Och äggen små — ja, alla fem?»

»Kluck, kluck, kluck, kluck, för hjeltemod
Af sådant slag är jag för god,»
Pep hönan, med en ängslig blick
På skaran, som derborta gick.

»Kluck, kluck, kluck, kluck, med mina små
Jag gläds att sjelf i frid få gå;
O, skulle jag då göra dig,
Hvad jag ej vill ha gjordt åt mig?»

»Hvem tog mitt bo, hvem tog mitt bo,
Hvem bytte uti sorg min ro,
Hvem hade hjerta, hvem, ack, hvem
Att ta små äggen, alla fem?»

»Förskräckligt,» ropar Ida Gren
Med häpnad stor till Ruth Alvé,
»Hvem tror du vara skuld härtill!
Hans namn jag gerna veta vill.

Är det en lek-kamrat och vän,
Jag vill ej leka mer med den,
Ty midt i lekens muntra språng
Jag hör än fågelns klagosång.

Min bästa docka gåfve jag
Med villigt hjerta re'n i dag,
Om lilla fågel'n fick för den
Sitt stulna näste straxt igen».

»Och jag — jag gåfve», svarar Ruth,
»Med fröjd min nya sockerstrut,
Blott stackars fågel'n sjöng som förr
Sin glada visa vid vår dörr.»

Men bakom stora trappan gömd
Står Olle — i sitt inre dömd,

*Han är den skyldige — och nu
Han hör blott: »Olle, det var du!*

*Du smög dig högt i trädets topp
Och sökte lilla nästet opp,
Du tog små äggen alla fem,
Och i triumf du bar dem hem.*

*Du vållat lilla fågelns sorg,
Du var det, grymme Olle Borg!
Men säg, hvad vann du sjelf derpå?
Var det en fröjd, som nämnas må?»*

*»Ack,» suckar Olle, »aldrig mer
På plundringståg jag mig beger,
Och aldrig mer, på luftig stig,
Skall fågeln klaga öfver mig!*

*Men, gode Gud, min hjälp Du var,
Ty ingen kraft i mig jag har,
Gif mig ett hjerta rent och godt,
Som älskar det Du älskar blott!»*

Bland rosor och liljor.

Den sköna sommaren är här,
Och allt fått lif på nytt!
Hvar tufva uppå ängen der
Har sig till högtid prydt.

Och tusen fåglar sjunga gladt
I luftigt sommarhem,
Och i den ljusa sommarnatt
Vi lyssna än till dem.

På berg och dal och sjö och land
Allt prisar Herren Gud,
Som jorden med sin allmaktshand
Så klädt i blomsterskrud.

Ej Salomo var prydd som en
Af dessa liljor — men
En själ, af Jesus tvagen ren,
Är hvitare än den.

Allt lefver, röres, fröjdar sig:
Hvad tusen jubelljud!
Må jag då äfven fröjda mig
Och prisa Herren Gud!

Gör, gode Gud, mitt hjerta nytt,
Från vinterkylan fritt!
Låt håg och sinne bli förbytt
Och artas efter ditt!

Låt mig från egenviljan fri
Med glädje gå din stig;
Låt mig din ros och lilja bli,
Som blommar blott för dig!

Den lille fridstiftaren.

»Hvad står på? Hvad ser jag, gossar?
Carl och Erik, hvad står på?
Vreden ju ur ögat blossar,
Handen redo är att slå!
Är det så J viljen lyda
Budet, som är oss befaldt?
Och är det ert sätt att pryda
Christi lära uti allt?»

Han var mild och ödmjuk, vänner,
Må *vi* vara det jemväl!
Vreden härjar och förbränner
Och förderfvar kropp och själ,
Hellre än att rum den gifva,
Stängen straxt för den er dörr,
Bedjen Gud om nåd att blifva
Goda vänner mer än förr!»

Och de unga kämpar fälla
Händer, höjda nyss till strid,
Medan gladt de kosan ställa
Till sin moders hem i frid.
Och med fröjd Guds änglar skåda
Från sin himmel, hur de små
Än till frid och endrägt råda
Och Guds ärenden här gå!

Den lille hungrige gästen.

I trädens skugga kring älskadt hem
Små barnen lyckliga leka,
Och äldsta syster är med bland dem
Och ses så vänligt dem smeka.
Och minste brodren i hennes famn
Re'n somnat sött vid de ljufva namn,
Hon rikligt slösat på honom.

Då syns på afstånd en liten gäst
Sig närma skygg för dem alla.
Dock barnens blickar vid sig han fäst,
Och gladt på honom de kalla:
»Du stackars kisse, kom fram, kom fram,
Att jaga bort dig, det vore skam,
Du är visst husvill och hungrig».

Och straxt från köket der hemtas ut
En bräddad skål af bror Wille,
Och rädd han vågar sig fram till slut,
Den stackars hemlöse lille.
Och barnen skåda med glädje på,
Hur liten kisse så mände få
I rätta stunden sin måltid.

Må vi vårt hjerta ej sluta till,
Hvarhelst än nöden oss möter!
För alla Herren ju sörja vill,
Han, som så huldrigt oss sköter.
Han ser till masken i jordens mull
Och vårdar trofast och kärleksfull
Hvar länk i skapelsens kedja.

”Lycklig som en kung.”

Lycklig som en kung,
Fri och glad och ung
Sjunger jag min lilla visa!
Och när morgon gryr
Eller qvällsol flyr,
Vill jag blott min lycka prisa!
Jag en moder har, som älskar mig så ömt,
Och ett vänligt hem bland löf och blommor gömdt,
Lycklig som en kung,
Fri och glad och ung
Sjunger jag min lilla visa!

Ingen sorg blir tung,
Lycklig som en kung
Högt i skyn jag muntert gungar!
Lilla syster Ruth,
Som ock sluppit ut,
Ler emot två fria kungar!
Ja, den ljusa, långa, sköna sommardag
Ger mig fröjder utaf tusen, tusen slag,
Ingen sorg blir tung,
Fri och glad och ung
Högt i skyn jag muntert gungar.

Lycklig som en kung,
Än mot tufvans ljun
Hvilar jag vid källan klara,
Sjunger: Gud är god!
Berg och dal och flod
Med sitt genljud gladt mig svara.
Skogens muntra fåglar stämma också in,
Men jag ensam sjunger: »Denne Gud är *min*,
Min förtrogne vän,
Som vill städse än
Ock min gode fader vara!»

I hans vård och vakt,
Åt hans nåd och makt
Vill min väg jag anbefalla!
Han till blomman ser,
Som i dalen ler,
Och till skogens fåglar alla.
Men som *fader* ser Han likväl blott till mig,
O, må jag, som barn, ock gå hans viljas stig;
I hans vård och vakt
Åt hans nåd och makt
Vill min väg jag anbefalla!

En liten läckergom.

Se der, en liten läckergom
Just af det rätta slag,
Som rik i all sin fattigdom
Här lefver fram sin dag!

Hur lycklig i sin vida sal,
En skogens tysta vän,
Han knaprar på det hårda skal,
Som gömmer kärnan än!

Hur stark och frisk hvarenda tand,
Af namnam ej förstörd!
Hur skickligt blir af liten hand
Till munnen frukten förd!

Och se hvad präktigt paraply
Han äfven träffat på!
Nu lär han ej för regnet fly,
Hur tätt det falla må.

En lexa i förnöjsamhet
Vi hemta må häraf:
*Väl den, som lycklig är med det,
Som Gud åt honom gaf!*

En straffad tjuf.

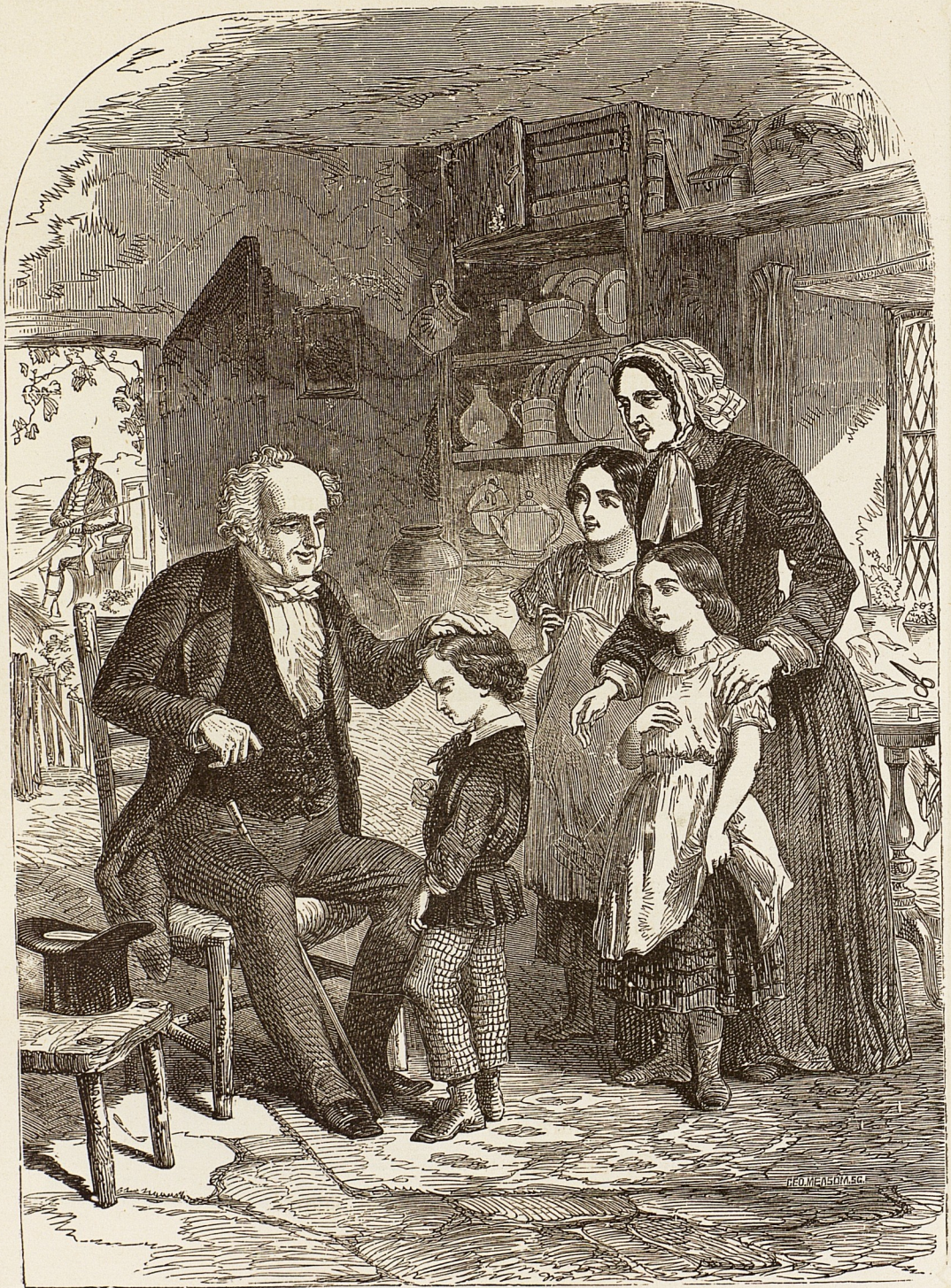
Bland fyrfotavänner vid hemmets härd
Är »kisse» sin egen visa väl värd!
Hur flitigt han spinner, fast ingen sett
Den silkesväf han af garnet beredt!

Dock gör han i köket, som hvar man vet,
På bord och på hyllor ofta förtret,
Men här få vi se hur han sjelf till slut
Har råkat af våda rätt illa ut.

Till ordnade brickan han med ett hopp
Helt tyst och behändigt sig svingat opp!
Men se, hur den djerfve det dervid gått,
Och se hvilket halsband till straff han fått!

Dock smeka vi åter vår gråa vän,
Och se honom gerna i hemmet än,
Men vilja i sjelfsvåld och odygd ej
Bli lika vår kisse — o nej, o nej!

Ty sjelfsvåld och odygd ej höfvas väl
Små människobarn med odödlig själ,
Som här redan glada få skåda opp
I tron mot det skönaste framtidshopp.

På namnsdagen.

Gud dig signe med allt godt,
Må du bära
Till hans ära
Namnet du i dopet fått!

Vare Han din fröjd, din skatt,
Tro och lydnad,
Hjertats prydnad,
Han den vän du följer gladt!

Fader, moder, syskon små
Älska, tjena,
Så allena
Skall du glad mot målet gå.

Dröm ej såningstiden bort,
Om med friden
Skördetiden
Du skall möta innan kort.

Herrens ord dig säger klart:
Åren fara,
O, tag vara
På den vår, som flyr så snart!

Farmors lilla hjälpreda.

Hur roligt att åt farmor kär
En liten hjälp få vara,
Om hjälpen än ej större är,
Än hålla garnet bara!
Hvar gång hon ropar mig, jag vill
Med lust och glädje lyssna till
Och genast lemna leken.

Och då hon sjelf med nöd kan se,
Jag läsa vill så gerna,
Och henne all den kärlek ge,
Som lik en vänlig stjerna
I hennes afton lyser än,
Jag kan dock aldrig ge igen
Den kärlek, hon mig gifvit!

Den döende hinduflickan.

»Fader, låt mig gå till Jesus,
Jag hans bud har fått,
Och all fruktan Han fördrifvit
Med sin närhet blott!

Han har kallat mig från mörkret
Till sitt stora ljus,
Och Han längtar nu att se mig
I sin Faders hus.

Han har lyftat af den börda,
Som var tung en gång,
Och hans godhet skall bli ämnet
För min nya sång.

Men när jag är borta, fader,
Vill ej också *du*
Lyssna till den röst, som kallar
Dig så huldt ännu?

Får jag icke, när jag träder
För hans äras thron,
Lockande ur gyllne harpan
Glad min lofsångs ton,

Hviska tyst: min stackars fader
Vill ock vara med,
Vill ock sitta under skuggan
Utaf lifvets träd.

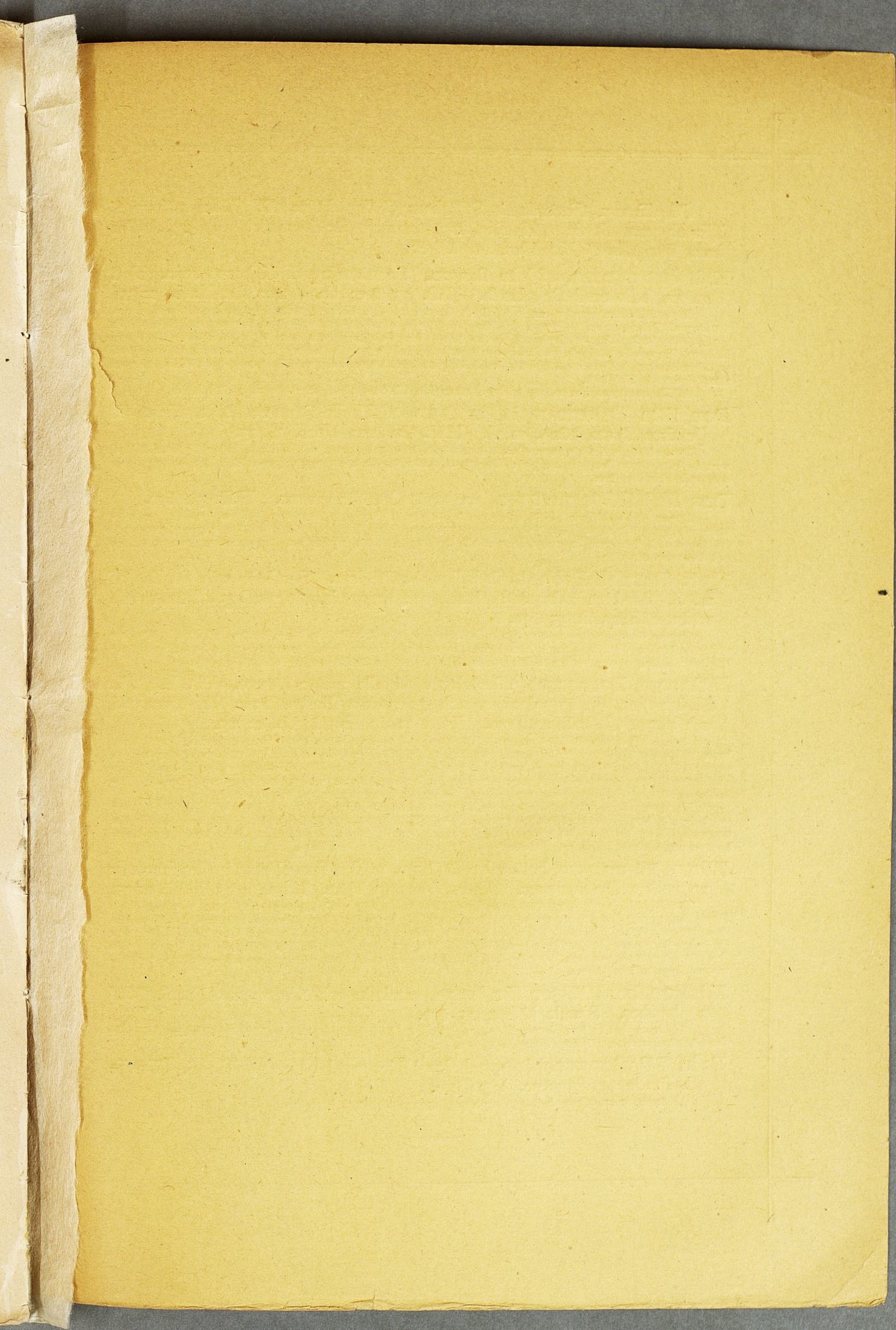
Vill ock dricka af den källa,
Som der sorlar fram,
Vill tillbedjande ock böja
Knä inför Guds Lam.

Käre fader, solen sjunker,
Qvällen nalkas re'n,
Och mot skogens toppar glöder
Aftonrodnans sken.

Daggen faller — fågeln ilar
Till sitt gömda bo,
Blomman sluter ock sitt öga
Ljuft till nattens ro.

Jag som fågeln ock vill ila
Till mitt kända bo,
Och som blomman ögat sluta
Ljuft till nattens ro.

Men förut jag vill dock hviska —
Gif mig lof dertill —
»Gud, min fader, vill ock komma,
Ja, han vill — han vill!»

På *Evang. Fosterlands-Stiftelsens förlag hafva till Julen utkommit följande nya Böcker och Skrifter, passande för barn och ungdom, hvilka finnas hos alla Bokhandlare att tillgå:*

Kristinnas resa, af John Bunyan. Fortsättning af Kristens resa. Med en fin, kolorerad titelplanch. Häft. 75 öre; vb. 1 kr.; fint klotb. 1: 50.

Som Stiftelsen genom inköp af C. O. Rosenii skrifter äfven kommit i besittning af hans öfversättning af Kristens resa — denna bok för alla åldrar, stånd och tider — har den ansett sig böra skaffa sig på sitt förlag fortsättningen af denna bok, eller *Kristinnas resa*, som äfven innehåller så många älskliga, djupa och träffande skildringar af det kristliga lifvet, och derföre låtit af densamma besörja en ny öfversättning, hvilken nu erbjudes den kristliga allmänheten antingen tillsammans med Kristens resa eller såsom särskild bok.

Af Kristens resa har en ny upplaga utkommit, tillökt med en fin kolorerad titelplanch.

Den lilla förkomna tatterskan, af Hesba Stretton, författarinna till »Jessicas första bön», m. fl. Häft. 60 öre; klotb. 1: 25.

Den välkända författarinnan har i denna lilla bok lämnat oss en älsklig teckning af de underliga, men trofasta vägar, hvarpå den gode Herden, äfven under de mest ogynnsamma förhållanden, uppsöker och omhuldar sina lam.

Den förklädde prinsen, en berättelse för gossar. Häft. 30 öre.

Denna skrift skildrar på ett tilldragande sätt de strider en mycket ung kristen — en skolgosse — hade att utstå bland tanklösa och vanartiga kamrater, samt huru han blef behållen i gemenskap med sin Herre och Frälsare; den innehåller alltså åtskilligt lärorikt, isynnerhet för gossar med samma sinne och i samma ställning.

Nytt Barnbibliothek, kristliga berättelser. Samlade och utgifna af L. S. Med en kolorerad planch och litografieradt omslag. Första och andra häftena, à 35 öre.

Genom denna omtyckta och flitiga författarinnas hand hafva de första häftena utkommit till en ny serie med ofvanstående titel, hvilka häften snart efterföljas af flera. Jemte ett godt innehåll utmärka sig dessa häften genom en fin, kolorerad titelplanch, ett smakfullt omslag och billigt pris.

Jättarne Besegrare, eller den strid alla måste kämpa, af A. L. O. E. Med 2 fina oljefärgsplancher och 40 vackra illustrationer. Ny öfversedd och något tillökad upplaga. Kart. 1: 60, fint klotb. 2: 25.

Denna bok synes särdeles passande till läsning i hemmet för något äldre och mera försigkomna barn, under den dagligen återkommande striden mot det inneboende onda. Författarinnan yttrar i förordet: »Mitt ändamål med denna berättelse har varit att leda barn till eftertanke, och emedan formen af allegori eller liknelse dertill ansetts passande, har jag i likhet med andra valt denna form. Själskrafterna väckas till verksamhet genom bemödandet att genomtränga en hemlighet».

Vi göra alltså här bekantskap med jättarna *Hat, Osanning, Tröghet, Högmot, Sjelfviskhet*, och hvad de allt beta, dessa andliga fiender, som ofta hårdt ansätta oss och endast med *Andans svärd* kunna besegras. Men hvilken ljuflig frukt hvarje seger medför visas äfven i berättelsens fortgång, och vi hoppas att många af dess unga läsare skola för egen del få erfara detta.

Ellens Blommor, berättelse för barn, med 2 fina oljetrycksplancher och 20 vackra illustrationer. Öfers. från engelskan. Kart. 1: 25, klotb. 1: 75.

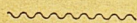
För Barntidningens unga läsare är denna berättelse icke obekant, men vi tro att de gerna skola återse en gammal vän i en ny och vacker drägt. Och för de många barn, som icke förut känna till den, hoppas vi att den skall blifva en kär bekantskap, och att *Ellens blommor* sålunda midt i vintern skola sprida sommarsoft i något hem. De vilja lära oss huru äfven *små kärleksbevis*, när de utgå från den rätta bevekelsegrunden, *kärleken till Gud*, kunna blifva till stor välsignelse och sträcka sina verkningar långt in i evigheten.

Missionsberättelser för barn, samlade och översatta af L. S. Med 4 plancher. Sjunde häftet, 25 öre.

Af dessa berättelser finnas äfven att tillgå de föregående 6 häftena, hvarje häfte innehållande flera berättelser och 4 illustrationer, à 25 öre.

Från Missionsverlden, missionsbilder med sånger af L. S. Tredje och fjerde samlingarne, à 30 öre.

Af dessa finnas äfven de föregående samlingarne att tillgå à 30 öre.

www.books2ebooks.eu